

tionssomkostninger. Hvad dette Punkt, Nr. f, angaaer, at det skal optages i Statutterne, at der skal finde en aarlig Amortisation Sted, hvorimod det overlodes til Ministeriet, i et hvert enkelt Tilfælde i Forhold til de øvrige Bestemmelser, som Statutterne indeholde, at fastsætte Amortisationens Omfang, da anseer jeg det for at være et næsten uundværligt Grundlag for saadanne Instituters Fremgang, og jeg troer, at Loven vilde savne noget meget Betydeligt, naar man ikke optog denne Bestemmelse. Angaaende de andre to Punkter, under Nr. b og d, som jeg først berørte, skal jeg, som sagt, conferere med Udvalgets øvrige Medlemmer inden 3die Læsning, for at see, om og hvilken Forandring derved kunde være at gjøre.

Wiffens: Efter den Forklaring, vi nu have faaet angaaende Bestaffenheden af det Ansvar, som skal paahvile Interessenterne, maa jeg være fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) i, at Ordet „solidarisk“ staaer aldeles ørkesløst og tillige, mener jeg, til Skade. Jeg troer, at det vilde blive meget rigtigere udtrykt, naar man lod dette Ord „solidarisk“ blive ude og blot sagde, at alle de i en saadan Forening indtraadte Interessenter skulle være ansvarlige for de af Foreningen udstedte Gjældsforfrivninger, i samme Omfang, som de ere interesserede i Foreningen (David: Det behøves ikke; Monrad: Det behøves heller ikke). Ja, hvis det ikke behøves, saa er det Hele at betragte som overflødig, (Ja! Ja!) og jeg mener endog, at det er til Skade, og, at dette har viist sig at være saa idag, thi, skal det ikke betyde Andet, end jeg nys anførte, saa skulde jeg mene, at det er med stor Uret, at man gjentagende og atter gjentagende har paaberaabt denne Bestemmelse som Noget, der skulde gjøre det saa særdeles betryggende at sætte Umyndiges Midler i Creditforeningens Papirer (Hør!). Jeg troer, at, saaledes som dette Punkt d nu er affattet, indeholder det ved Siden af hinanden to forskellige Ting, som modstige hinanden (Ja!); nemlig deels et Løfte til Creditorerne i det Udtryk „solidarisk“, et Løfte om kvalificeret Sikkerhed, og, ved Siden deraf et Løfte til Interessenterne om, at Ansaret dog

ikke skal kunne gaae videre end til et vist Punkt (Hør!), og disse Løfter staae efter min Formening imod hinanden som to Modsigelser.

Judenovsministeren: Jeg vilde blot tillade mig at bemærke, at Spørgsmaalet om Solidaritet fremtræder egentlig først, naar Foreningen bliver fallit og alle dens Gjældsforfrivninger, som circulere, indkomme, thi da kan der til at fyldestgjøre dem gjøres Fordring til alle Interessenter uden Hensyn til, om den enkelte Interessent har opfyldt sin Forpligtelse til Foreningen eller ikke; det er egentlig Betydningen af Solidaritet, saaledes som den er opfattet af Udvalget, og der forekommer mig ikke at være nogen Banfæltighed deri.

Mouvier: Da jeg begjærede Ordet, var det nærmest for at tilføie nogle Bemærkninger med Hensyn til § 4 Litr. b, forsaavidt det deri hedder, at ingen Grundeier maa antages som Interessent for en større Sum end $\frac{2}{5}$ af den til Pant tilbudne Eiendoms Værdi. Jeg har nemlig anseet det for aldeles afgjort, at denne Sætning, skøndt den turde være mindre heldigt udtrykt, alene kan forstaaes saaledes, som den ærede Ordfører nylig har udtalt sig, at nemlig Eiendommen kun skulle kunne antages at give Sikkerhed for et Beløb af indtil $\frac{2}{5}$ af dens Værdi, og, dersom der altsaa t. Ex. i Eiendommen allerede indeholdt $\frac{2}{5}$ af dens Værdi, kunde den i alt Fald kun tjene Creditforeningen til Sikkerhed for $\frac{1}{5}$. Hvis man derimod vilde indtræde som Interessent for de fulde $\frac{2}{5}$, maatte vistnok Eiendommen være ubehæftet. Naar en æret Rigsdagsmand (Tscherning) har udtalt, at det, efter hans Formening, skulde være en aldeles ligegyldig Sag, om man havde første, anden eller tredje Prioritet, naar kun en vis Grændse i Forhold til Eiendommens Værdi, ikke blev overskreden, og at det derfor var en indholdslos Tale, naar man har lagt Vægt paa, at der netop skulde have første Prioritet, saa maa jeg tilstaae, at denne Udtalelse noget har forundret mig. Den grunder sig ganske vist paa en complet Feiltagelse, og man behøver ikke at gaae langt tilbage i vort Pengevæsens Historie, for at finde staaende Beviser paa, at der med Hensyn til den virkelige Sikkerhed kan være en meget væsent-